

Martin: "Kako ste došli na ideju da počnete pisati romane?"

Sanja P.: "Pa, prvo sam počela pisati priče i onda su se te priče jako svidjele djeci i čitateljima i oni su me molili da pišem još i još, i još, i još.. I onda, kad samsve te priče napisala, shvatila sam da se sve te priče mogu složiti tako da nastane jedan lijepi i zanimljiv roman za učenike drugih i trećih razreda. Tako je nastao moj prvi roman. Djeci se to svidjelo, rekli su da bi željeli još toga čitati. I tako, svaki puta kad ja napišem knjigu, oni kažu da žele još čitati pa, svaki puta, krećem u pisanje novoga romana."

Martin: "Je li Vam to što ste radili kao učiteljica u školi pomoglo pri pisanju romana za djecu? Kako Vam je pomoglo?"

Sanja P.: "To mi je izuzetno puno pomoglo zato što sam ja svaki dan u susretima s djecom razgovarala s njima i gledala koji su njihovi problemi, koje su njihove želje. Čak idem tako daleko da ih pitam što žele čitati. Evo, sad su mi rekli jedni dječaci da bi željeli knjigu u kojoj likovi igraju nogomet."

Martin: "Na koje ste svoje djelo najponosniji?"

Sanja P.: "Pa, ja, općenito, nisam ponosna na svoja djela, nego sam radosna što moja djela čitaju djeca. Moram reći da nisam ponosna nešto specijalno, nego sam izuzetno sretna što djeca vole čitati moje knjige i što čitanjem postaju bolji čitatelji i tako se polako zaljubljuju u čitanje i nakon mojih knjiga puno će lakše čitati knjige nekih drugih pisaca."

Martin: "Imate li trenutno ideju za novu knjigu? Možete li nam ju malo dočarati?"

Sanja P.: "Da, imam ideju. Ta nova knjiga će se zvati *Priče s plaže Pauline P.* i radit će se o tome da će Paulina P. koja je u toj knjizi učenica petog razreda otići s mamom na more i tamo će vidjeti neke pojave i osobe koje joj se baš i neće svidjeti pa će, zajedno sa svojom mamom i prijateljima koje će tamo upoznati i sresti, željeti nešto promijeniti nabolje. Što je to? To će svi saznati kada pročitaju knjigu.

Martin: "Jeste li imali koja druga iskustva koja Vam pomažu u pisanju romana?"

Sanja P.: "Pa, ja pišem knjige o onom što jako dobro poznam, a ako želim pisati o nečemu što ne poznam, onda to želim, prije pisanja, dobro upoznati. Svako životno iskustvo je vrijedan izvor pisanja i puno je životnih iskustava koja te potiču na pisanje, ali ne prepíšeš doslovno to iskustvo, nego ti ono otvara prostor za neke nove motive i nove ideje i svako književno djelo je, vjerujem, spoj onoga što si doživio i puno više onoga što si izmislio.

Martin: "Imate li koji savjet za mlade pisce?"

Sanja P.: "Da, imam. Treba jako, jako puno čitati, jako puno čitati, da bi se dobro pisalo i treba pisati svaki dan."

Martin: "Hvala Vam na sudjelovanju i želimo Vam još puno dobrih knjiga."